

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 13. maj 2015 i sag nr. BS 15-

646/2014

[Advokat A]

mod Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved denne sag, der er anlagt den 21. maj 2014 har sagsøgeren indbragt Advokatnævnets kendelse af 23. april 2014 vedrørende en klage over hans adfærd som advokat, og ved hvilken kendelse sagsøgeren er pålagt en bøde på 10.000 kr.

Sagsøgeren, advokat [A], har principalt nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 23. april 2014 ophæves, subsidiært at Advokatnævnets kendelse ændres således, at sanktionen formildes.

Advokatnævnet har påstået stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 23. april 2015.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Af Advokatnævnets kendelse af 23. april 2014, der udover adfærdsklagen tillige vedrører en klage over advokat [A's] salær i sagen, fremgår blandt andet følgende:

"

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

På baggrund af indholdet af de forsikringsvilkår, som har indgået i sagen for Advokatnævnet, kan det ikke udelukkes, at [virksomhed 1's] omkostninger i forbindelse med en voldgiftssag mod [virksomhed 2] ville kunne dækkes helt eller delvist af retshjælpsforsikringen.

Advokatnævnet finder, at advokat [A] på baggrund af e-mailkorrespondancen 9. og 10. februar 2011 var gjort opmærksom på, at [virksomhed 1] havde en retshjælpsforsikring, som [virksomhed 1] forventede ville dække omkostninger til sagen, og at advokat [A] med svaret af 10. februar 2011 bestyrkede denne forventning. Advokat [A] havde herefter en forpligtelse til at afklare spørgsmålet om retshjælpsforsikring endeligt, hvilket han ikke gjorde.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [A] en bøde på 10.000 kr.

"

Forklaringer

Advokat [A] har forklaret, at han de sidste 12 år har været advokat for forskellige distributionsvirksomheder, ligesom han er medstifter af [virksomhedsnavn]. Han har en del erfaring med forhandling med [virksomhed 2]. I 2010 blev klageren, [virksomhed 1], registreret som klient hos ham. [X], som er medejer af [virksomhed 1], blev også registreret som klient. Den overvejende del af det arbejde, som han har udført, har været for selskabet. Hans kontakt med selskabet var oftest med [X]. Den administrerende direktør blev inddraget, når der skulle træffes væsentlige beslutninger.

I starten af december 2010 kontaktede [virksomhed 1] ham for at få advokatbistand. Anledningen var, at [virksomhed 2] havde opsagt en af distributionsaftalerne, nemlig aftalen vedrørende [område]. [Virksomhed 1] ville have hans vurdering af, om der var grundlag for at kræve erstatning i anledning af opsigelsen, ligesom selskabet ønskede rådgivning om, hvorledes selskabet skulle forholde sig, herunder om selskabet skulle bestride opsigelsen. Han vurderede, at der var sket opsigelse i overensstemmelse med kontrakten. Der skulle tænkes strategisk, idet der var risiko for, at [virksomhed 2] ville opsiges aftalen for [område]. [Virksomhed 1] havde gode chancer for at vinde licitationen for distribution i det opsagte område, derfor rådede han selskabet til at afgive tilbud og afvente udfaldet af licitationen. Selskabet vandt ikke licitationen. Der var herefter forhandlinger med [virksomhed 2] om en økonomisk kompensation for overdragelse af distributionsvirksomheden.

Han kan ikke huske, om han som advokat for [virksomhed 1] havde rejst et konkretiseret pengekrav over for [virksomhed 2] ved udgangen af maj 2011.

Efter hans og [X'] mailkorrespondance den 9. og 10. februar 2011, blev der den 11. februar 2011 afholdt et møde hos [virksomhed 1]. Direktøren, [Y], [X] og sidstnævntes hustru var til stede. På mødet blev drøftet forskellige spørgsmål, herunder sagen med [virksomhed 2]. Han fik forevist selskabets forsikringspolice, men han fik ikke en kopi til at tage med sig. På mødet blev han og [virksomhed 1] enige om, at der ikke skulle anlægges sag mod [virksomhed 2] i anledning af opsigelsen, idet selskabet i stedet valgte den strategi at prøve at vinde licitationen.

Hans vurdering var, at opsigelsen var kontraktmæssig og ikke en misligholdelse af aftalen. Derfor frarådede han [virksomhed 1] at bestride

opsigelsen. Der var til gengæld et grundlag for at rejse et økonomisk krav i anledning af, at der ikke i kontrakten var gjort op med spørgsmålet om virksomhedsoverdragelse. Han tilkendegav på mødet, at der ikke kunne opnås retshjælpsdækning til en sag om bestridelse af opsigelsen men nok til en sag om et økonomisk krav.

Ultimo maj 2011 blev det klart, at der var en tvist med [virksomhed 2]. [Z] fra [virksomhed 2] meddelte omkring slutningen af maj 2011, at han ikke ville acceptere betaling af kompensation. Andre ledende medarbejdere hos [virksomhed 2] tilkendegav imidlertid, at de var interesseret i en forligsmæssig løsning. Det var hans opfattelse, at der kunne findes en forligsmæssig løsning. Han aftalte med [virksomhed 1], at han skulle lægge pres på [virksomhed 2] for at finde en løsning.

I starten af juni 2011 lavede han udkast til en voldgiftstævning, som han sendte til [virksomhed 2's] advokat den 10. juni 2011 for at konkretisere de krav, som [virksomhed 1] kunne rejse over for [virksomhed 2] men ikke nødvendigvis det, som man kunne opnå ved en voldgiftsafgørelse. [Virksomhed 2's] advokat foreslog mediation, hvilket han og [virksomhed 1] ønskede.

[X] svingede meget i sine udmeldinger om, hvilken strategi [virksomhed 1] ønskede at anvende. Den ene dag ville han forhandle for at finde en forligsmæssig løsning. Den anden dag ville han anlægge sag. Han har herefter rettet henvendelse til direktøren i [virksomhed 1] for at få en beslutning.

Som han husker det, talte han efter den 11. februar 2011 med [X] et par gange yderligere om spørgsmålet om retshjælpsforsikring. Hver gang sagde han til [X], at han først ville ansøge om retshjælpsdækning, når det var endelig afklaret. Det kan godt være, at han og [X] talte om retshjælpsforsikring i juli 2011, og at han sagde, at han ville søge om retshjælpsdækning. Det skulle dog først ske, når de forligsmæssige løsninger var udtømt, og det dermed var afklaret, om der skulle anlægges sag. Da han udtrådte af sagen i august 2011, pågik der stadig forligsforhandlinger. Der var aftalt mediationsmøde den 10. august 2011.

[X] oplyste ikke, at forsikringen udløb tidligere end, hvad fremgik af forsikringsaftalen.

Han kunne ikke have søgt om retshjælpsdækning i juni 2011. På det tidspunkt var det stadig uklart, hvad der var uenighed om. Det skulle undersøges nærmere, hvad betalingspåstanden skulle lyde på. Det skulle også afklares, om en eventuel sag skulle anlægges ved voldgiftsretten, eller om sagen skulle anlægges ved de almindelige domstole. Det stævningsudkast, som han havde lavet, var et groft udkast og var ment som et oplæg til forhandling med [virksomhed 2]. Der manglede blandt andet beregninger af de enkelte poster i kravet.

Den væsentligste årsag til, at han ikke ansøgte om retshjælpsdækning, var, at hans opdrag for [virksomhed 1] var at finde en forligsmæssig løsning, ikke at anlægge sag.

I den tid han var advokat på sagen, lagde [virksomhed 2] hele tiden op til en

forligsmæssig løsning.

[X] har forklaret, at han i 2010 var medejer af [virksomhed 1]. Han deltog i driften af selskabet sammen med direktøren [Æ].

Han kom i kontakt med advokat [A], da [virksomhed 2] i november 2010 opsagde distributionsaftalen for [område]. Han havde forhørt sig i distributionsforeningen og havde fået advokat [A] anbefalet. Selskabet ønskede juridisk rådgivning i anledning af opsigelsen. Det første møde med advokat [A] blev afholdt den 8. december 2010. Vidnet deltog ikke i mødet.

Mødet den 11. februar 2011 var delt op i to møder. Det ene møde drejede sig om et oplæg til licitation, hvor advokat [A], en repræsentant fra [virksomhed 2] og direktøren deltog. Før inden var der blevet afholdt et internt møde med advokat [A], vidnet og direktøren. Vidnet gav advokat [A] en kopi af forsikringspolice, og advokat [A] sagde, at han ville se på det. Der var ikke yderligere dialog om retshjælpsdækning. Advokat [A] sagde ikke noget om, at der ikke kunne gives retshjælp til tvisten med [virksomhed 2], heller ikke om en tvist om opsigelsen af distributionsaftalen.

Den 7. april 2011 blev det klart, at selskabet ikke vandt licitationen. Der blev den 14. april 2011 afholdt møde med deltagelse af advokat [A], vidnets hustru [Ø] og ledelsen i [virksomhed 2]. Mødet endte med, at [virksomhed 1] skulle arbejde videre med virksomhedsoverdragelsen og lave en opgørelse af godtgørelseskravet. Selve opgørelsen skulle advokat [A] og revisoren lave sammen. Der var blevet talt om et krav på 2-3 mio. kr. Meget kort tid efter mødet opsagde [virksomhed 2] endnu en distributionsaftale.

Han og advokat [A] drøftede slet ikke forsikringsbetingelserne, efter at han havde udleveret forsikringspolice til advokat [A]. Han gik ud fra, at advokat [A] herefter havde søgt om retshjælpsdækning. Det var jo derfor han fik en kopi af police.

I maj 2011 talte han med advokat [A] på ny om retshjælpsdækning. Der blev allerede i maj 2011 udarbejdet et udkast til voldgiftsstævning.

Han og advokat [A] var ikke enige om, hvorvidt der skulle anlægges en voldgiftssag. Han var træt af forhandlingerne, da de ikke havde ført til noget resultat. Advokat [A] oplyste, at sagen skulle anlægges som en voldgiftssag. Han ønskede imidlertid, at sagen blev anlagt ved de almindelige domstole. Hans og advokat [A] drøftelser blev sat på pause, da [virksomhed 2] foreslog mediation.

Han erfarede først, at der ikke var søgt om retshjælpsdækning, da han havde skiftet advokat i august 2011. Selskabet fyrede advokat [A], fordi der ikke skete noget i sagen og fordi, selskabet og advokat [A] var uenige om, hvorvidt der skulle anlægges sag.

[Virksomhed 1] skiftede forsikringsselskab i 2011. Han orienterede vist ikke advokat [A] herom.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren, advokat [A], har i påstandsdokument af den 27. marts 2015 anført følgende:

"Til støtte for påstanden skal det gøres gældende,

- at sagsøgers bistand til klager hovedsageligt bestod i almindelig erhvervsmæssig rådgivning, som ikke ville have været dækket af klagers retshjælpsforsikring, hvorfor der ikke har været noget grundlag for at ansøge om retshjælp hertil,
- at klager var bekendt med, at sagsøger ikke havde ansøgt om retshjælp, da sagsøger havde oplyst klager dette på et møde den 11. februar 2011 og efterfølgende, ligesom sagsøgte ikke har oplyst klager, at der var ansøgt om retshjælp, herunder givet klager anledning til at tro, at der var ansøgt om retshjælp,
- at sagsøger var udtrådt af sagen (den 16/8 2011 jf. bilag 16) inden det tidspunkt, hvor der eventuelt måtte have været en sådan konkret og aktuel tvist, som kunne danne grundlag for at ansøge om retshjælp, idet advokat [B] på dette tidspunkt havde overtaget sagen,
- at klager og advokat [B] korresponderede om klagers retshjælpsforsikring, herunder at advokat [B] skulle ansøge om dækning, såfremt det måtte blive besluttet at indlede en sag mod [virksomhed 2] (jf bilag 19),
- at det således på tidspunktet for advokat [B's] overtagelse af sagen ikke var besluttet, at indlede en sag mod [virksomhed 2],
- at advokat [B] eller klager selv har ansøgt om retshjælp på vegne af klager,
- at det herefter var den advokat, som klager nu havde antaget til evt. indlede en sags for voldgift/domstolene, som skulle tage stilling til, om der skulle ansøges om retshjælp,
- at klager valgte ikke at indlede en sag mod [virksomhed 2], hvorfor der ikke kunne meddeles retshjælp, da betingelserne for for retshjælp ikke var opfyldt,
- at det ikke er i strid med god advokatskik ikke at ansøge om retshjælp i tilfælde, hvor der ikke er grundlag er for at ansøge om retshjælp,
- at sagsøger følgelig ikke har handlet i strid med god advokatskik.
- at klager valgte at indlede processuelle skridt mod [virksomhed 2], understøtter, at der aldrig opstod en tvist, der kunne danne grundlag for at indlede sådanne skridt,
- at klagers retshjælpsforsikring først udløb den til 1. juli 2015 (jf. bilag 3), hvorfor klager ikke har været afskåret fra at ansøge om retshjælp,

- såfremt det efter sagsøgers udtrædelse af sagen måtte blive valgt at indlede processuelle skridt,
- at klager aldrig - mens sagsøger repræsenterede ham - valgte at indlede processuelle skridt mod [virksomhed 2], hvilket understøtter, at der aldrig opstod en tvist, der kunne danne grundlag for at indlede sådanne skridt. Denne beslutning blev stedse udskudt p.g.a. det fortsatte samarbejde med [virksomhed 2],
- at klientens retshjælpsforsikring først udløb den 1. juli 2015, hvorfor klienten ikke har været afskåret fra at ansøge om retshjælp, såfremt det efter sagsøgers udtrædelse af sagen måtte blive valgt at indlede processuelle skridt, hvilket - efter omstændighederne - kunne have bevirket, at klienten ikke led økonomisk tab,
- at sagsøgte har bevisbyrden for at der foreligger en konkret og aktuel tvist, der betingelsesløst kan ydes retshjælp til, før sagsøgers udtræden af sagen,
- at sagsøgte ikke har angivet, hvilken konkret og aktuel tvist, der skulle være søgt om retshjælp til på tidspunktet for den angivne handlepligt,
- at sagsøgte ikke har angivet på hvilket tidspunkt tvisten var så klar, at påstande, sagsfremstilling med anbringender og angivelse af processkridt kunne anføres i en ansøgning om retshjælpsdækning til forsikringsselskabet, idet det skal bemærkes, at det efter advokatskiftet stadig blev drøftet hvilke processuelle skridt, der skulle foretages (jf. bilag 16),
- at handlepligten, hvis en sådan foreligger, først er indtrådt efter den 16. august 2011, hvor klager foretog advokatskifte,
- at handlepligt først opstår, når der er risiko for, at klienten lider tab ved unkladelsen,
- at først når mulighederne for forlig er endeligt udtømt, er der grundlag for at indlede processkridt,
- at sagsøger ikke har tilsidesat en handlepligt, og dermed heller ikke overtrådt retsplejelovens § 126, stk. 1, som først kan konstateres overtrådt, når parterne selv mener, at der foreligger en sag, der skal forelægges for ret eller voldgiftsret, idet det bemærkes, at der var aftalt forligsforhandling den 10. august 2011 (bilag 9),
- at sagsøgtes unkladelse af at fremlægge den erhvervsforsikring, som sagsøger angiveligt burde have ansøgt om retshjælp i henhold til, må have den processuelle skadevirkning, at det må lægges til grund, at der ikke var en retshjælpsforsikring før i juli 2011.
- at sagsøgtes unkladelse af at fremlægge dokumentation for, at klager indledte processuelle skridt mod [virksomhed 2], må have den processuelle skadevirkning, at det må lægges til grund, at klager aldrig har taget processuelle skridt mod [virksomhed 2],

at sagsøgtes undladelse af at redegøre for, hvilken konkret og aktuel tvist, der var anledning til at ansøge om retshjælp til i forbindelse med mail-korrespondance af februar 2011 (bilag A), må have den processuelle skadevirkning, at det ikke kan lægges til grund, at der var en konkret og aktuel tvist, hvortil der kunne ansøges om retshjælpsdækning."

Sagsøgte. Advokatnævnet har i påstandsdokument af den 27. marts 2015

anført følgende: har gjort gældende,

"Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at undlade at søge en afklaring af spørgsmålet om retshjælpsdækning for [virksomhed 1] i forbindelse med en voldgiftssag mod [virksomhed 2].

På baggrund af indholdet af de forsikringsvilkår, der indgår i sagen, kunne det ikke på forhånd udelukkes, at omkostningerne for [virksomhed 1] der stod i forbindelse med en evt. voldgiftssag mod [virksomhed 2], kunne dækkes helt eller delvist af retshjælpsforsikring.

Sagsøger var ubestridt klar over, at [virksomhed 1] havde en retshjælpsforsikring. Han var ligeledes ubestridt bekendt med, at det var klientens forventning, at retshjælpsforsikringen ville dække omkostninger til sagen. Sagsøger bestyrkede med sit svar til klienten i mailen af 10. februar 2011 klientens forventning om, at omkostningerne i tvisten ville være dækket af forsikringen (jf. bilag A side 1).

Det ligger fast, at sagsøger udarbejdede udkast til voldgiftsstævning mod [virksomhed 2] (jf. bilag 4 side 2 øverst). Der har givetvis været noget forudgående arbejde relateret til dette stævningsudkast. Det er således ubestrideligt, at sagsøger har udført advokatarbejde i relation til tvisten mellem hans klient og dennes modpart.

Advokatnævnet gør gældende, at der påhvilede sagsøger en forpligtelse til at afklare spørgsmålet om retshjælpsdækning endeligt. Det undlod han. Advokatnævnet gør gældende, at sagsøger ved ikke at opfylde sin handlepligt tilsidesatte god advokatskik.

Sagsøger har i stævningen gjort gældende, at hans bistand til [virksomhed 1] bestod i almindelig erhvervsmæssig rådgivning, som ikke ville have været dækket af retshjælpsforsikringen. Med baggrund heri hævder sagsøger, at der ikke var noget grundlag for at ansøge om retshjælp. Det er forkert. Der var jo åbenbart en tvist med [virksomhed 2], og sagsøger har da også ubestrideligt udarbejdet udkast til stævning i denne tvist. Det er irrelevant, om sagsøger herudover ydede selskabet advokatbistand, som ikke ville være dækket af forsikringen.

Afgørende er, at sagsøger har udført arbejde i relation til tvisten, og at han efter forløbet med kommunikationen med sin klient burde have søgt afklaret, om der kunne opnås tilsagn om retshjælpsdækning.

At advokat [B] senere blev involveret og siden overtog sagen fra sagsøger, ændrer ikke på, at sagsøger havde en handlepligt, da han repræsenterede selskabet.

Heller sagsøgers synspunkt vedrørende forsikringens ophør er relevant. Det fremgår af policen, at der var aftalt en 5-årig forsikringsperiode, der løb indtil 1. juli 2014 (jf. bilag 3 side 1). Forsikringen kan dog godt være ophørt på et tidligere tidspunkt, fx i tilfælde af manglende præmiebetaling. Spørgsmålet er imidlertid uden relevans. Om forsikringen ophørte og selskabet dermed blev afskåret fra at ansøge om retshjælpsforsikring, eller ej, er uden relevans i forhold til begrundelsen i Advokatnævnets kendelse, idet det er unødvendigt at opfylde en handlepligt, der har ført til sanktionen.

Overfor sagsøgers formildelsepåstand gør Advokatnævnet gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, er passende. Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling."

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter indholdet af de forsikringsvilkår, der er fremlagt i sagen, kunne det ikke på forhånd udelukkes, at omkostningerne for klageren med en voldgiftssag mod [virksomhed 2] kunne dækkes helt eller delvist af retshjælpsforsikringen.

På baggrund af mailkorrespondancen af 9. og 10. februar 2011 mellem klageren og sagsøgeren sammenholdt med sagsøgerens og vidnets forklaringer, herunder om mødet den 11. februar 2011, lægges det til grund, at sagsøgeren var bekendt med, at klageren havde en retshjælpsforsikring, og at sagsøgeren var bekendt med, at klageren havde en forventning om, at retshjælpsforsikringen ville dække omkostningerne til sagen. Ved sit svar til klageren i mail af 10. februar 2011 bestyrkede sagsøgeren klagerens forventning om, at omkostningerne i tvisten ville være dækket af forsikringen, og at sagsøgeren ville ansøge om retshjælpsdækning.

Efter bevisførelsen, herunder de afgivne forklaringer, lægges det til grund, at der bestod en tvist mellem klageren og [virksomhed 2], og at dette manifesterede sig i løbet af foråret 2011, hvorefter sagsøgeren i maj 2011 udarbejdede et udkast til en voldgiftsstævning.

Ved således at have udført arbejde i relation til tvisten og ikke som forventet af klageren at have afklaret, om der kunne opnås tilsagn om retshjælpsdækning, har sagsøgeren tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det bemærkes herved, at det er uden betydning for sagens afgørelse, om forsikringen var ophørt i august 2011, og om der efter sagsøgers udtræden af sagen blev anlagt sag mod [virksomhed 2].

Herefter og da den udmålte bøde findes passende, stadfæstes Advokatnævnets afgørelse.

Med hensyn til sagens omkostninger bestemmes det, at [A] skal betale sagsomkostninger til Advokatnævnet med 12.500 kr. til dækning af udgift til advokatbistand. Retten har herved lagt vægt på sagens karakter, omfang og resultat.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets afgørelse af 23. april 2014 stadfæstes.

Advokat [A], skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til Advokatnævnet med 12.500 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Ulla Tange Christensen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Næstved, den 13. maj 2015.

Marianne Krogh Pedersen, overassistent

København, den 23. april 2014

Sagsnr. 2012 - 1241/CBW
3. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have søgt om retshjælpsdækning i forbindelse med en voldgiftssag.

[Klager] har endvidere klaget over [indklagedes] salær på 130.000 kr. ekskl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 27. marts 2012.

Sagsfremstilling:

[Klager] var distributør og havde distributionsaftaler med [virksomhed 2].

[X], der var ejer af [klager], henvendte sig i slutningen af 2010 til [indklagede] med henblik på at få advokatbistand bl.a. i forbindelse med, at [virksomhed 2] havde opsagt et af [klagers] distributionsområder, og da [klager] overvejede en ny forretningside.

[X] skrev i en e-mail af 9. februar 2011 til [indklagede] bl.a. følgende:

"2. Retshjælp forsikring en sag: [klager] mod [virksomhed 2] – misligholdelse af aftale:

Jeg går ud fra at du som stjerne advokat jo er enig i, at [klagers] retshjælps forsikring kommer i spil ved misligholdelse af aftaler fra [virksomhed 2] til [klager] – hvis det måtte blive det aktuelle tema efter vor møde fredag, eller senere. Jeg har set sådanne forsikringer tidligere har kunne finde indpas og anvendes.”

[Indklagede] svarede ved e-mail af 10. februar 2011 bl.a. følgende:

”2. Enig, formentlig, lad mig få en kopi af forsikringsbetingelserne i morgen.”

[Indklagede] repræsenterede [klager] i perioden frem til eftersommeren 2011, hvor selskabet skiftede advokat. [Indklagede] deltog i møder, og rådgav om strategi mv. I sagen indgik en betydelig korrespondance. I forhold til [virksomhed 2] medvirkede [indklagede] i forbindelse med forhandlinger bl.a. om at beholde selskabets hidtidige område og om at afgive tilbud på det hidtidige og et nyt distributionsområde.

Det lykkedes imidlertid ikke at opnå enighed mellem [klager] og [virksomhed 2]. I forbindelse med overvejelser om at anlægge en voldgiftssag udarbejdede [indklagede] et udkast til klageskrift mod [virksomhed 2]. Udkast til klageskrift af 29. juni 2011 indeholdt en betalingspåstand på 6.600.000 kr. for bl.a. godtgørelse for tidlig opsigelse af distributionskontrakt, omkostninger ved licitation, ikke aftalt modregning i afregninger, købesum for virksomhed og omkostninger i forbindelse med virksomhedsoverdragelse.

Der er ikke søgt om retshjælpsdækning.

[Indklagede] afregnede den 23. februar, den 27. maj og den 29. juli 2011 a conto salær over for [klager] med i alt 55.000 kr. ekskl. moms. I forbindelse med [indklagedes] udtræden af sagen afregnede han ved faktura af 7. oktober 2011 restsalær for sagens behandling med 75.000 kr. ekskl. moms.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have søgt om retshjælpsdækning til en voldgiftssag mod [virksomhed 2].

[Klager] har til støtte herfor anført, at [indklagede] var blevet bedt om at søge retshjælpsdækning. Det forhold, at der ikke er søgt dækning, har nu afskåret selskabet fra retshjælp, da forsikringen ophørte den 1. august 2011

Salærklagen

[Klager] har påstået, at [indklagedes] salær skal nedsættes og har til støtte herfor bl.a. anført, at salærets størrelse ikke står mål med den ydede indsats, at [indklagede] afregnede løbende, at disse afregninger dækkede det udførte arbejde frem til afregningstidspunktet, og at [indklagede] ikke mellem de to sidste afregninger udførte arbejde for 75.000 kr. ekskl. moms.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at der ikke er søgt retshjælpsdækning, men at han under et møde med [klager] den 11. februar 2011 oplyste, at der ikke var retshjælpsdækning til en sag om misligholdelse af aftaler fra [virksomhed 2's] side.

[Indklagede] har endvidere anført, at det var usædvanligt, om der skulle være retshjælpsdækning til en voldgiftssag mellem en underleverandør og opdragsgiveren. Størstedelen af det udførte arbejde var desuden indledende arbejde, der ikke ville have været omfattet af retshjælpsforsikringen, og voldgiftssagen var ikke anlagt, da [indklagede] udtrådte.

Salærklagen

[Indklagede] har påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor bl.a. anført, at salæret er rimeligt i forhold til det udførte arbejde, og at arbejdet er udført i overensstemmelse med aftale med [klager]. De enkelte a conto afregninger kan ikke ses som afregning for en specifik periode. [Indklagede] har fremhævet, at han deltog i møder, i forligsforhandlinger og i tilbudsgivning, og at der har været omfattende korrespondance og telefonsamtaler i forbindelse med sagen. [Indklagede] har videre anført, at han under samme sagsnr. også ydede juridisk rådgivning om problemstillinger udover selskabets forhold til [virksomhed 2].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

På baggrund af indholdet af de forsikringsvilkår, som har indgået i sagen for Advokatnævnet, kan det ikke udelukkes, at [klagers] omkostninger i forbindelse med en voldgiftssag mod [virksomhed 2] ville kunne dækkes helt eller delvist af retshjælpsforsikringen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] på baggrund af e-mailkorrespondancen 9. og 10. februar 2011 var gjort opmærksom på, at [klager] havde en retshjælpsforsikring, som [klager] forventede ville dække omkostninger til sagen, og at [indklagede] med svaret af 10. februar 2011 bestyrkede denne forventning. [Indklagede] havde herefter en forpligtelse til at afklare spørgsmålet om retshjælpsforsikring endeligt, hvilket han ikke gjorde.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

[Indklagede] anførte ved fremsendelsen af fakturaerne af 23. februar, 27. maj og 29. juli 2011, at der var tale om a conto-afregninger, og ved den endelige afregning af 7. oktober 2011 anførte [indklagede], at der var tale om restsalær. Advokatnævnet har derfor betragtet de opkrævede salærer som et samlet salær for den bistand, som blev ydet til [klager] fra december 2010 til november 2011.

Ifølge time-sagsregnskabet er der brugt ca. 69 timer på bistanden i den nævnte periode.

[Indklagede] ydede [klager] bistand bl.a. i forbindelse med [virksomhed 2's] opsigelse af distributionsområdet med heraf følgende tiltag med henblik på en voldgiftssag. Ifølge udkast til klageskrift udgjorde sagsgenstanden i forbindelse med en mulig voldgiftssag 6.600.000 kr.

Herudover blev der efter det oplyste ydet bistand til [klager] i forbindelse med firmaets overvejelser om en ny forretningside. [Klager] har oplyst, at denne bistand varede i maksimalt 10 timer. Det har ikke for Advokatnævnet været muligt at udskille den del af time-sagsregnskabet, der vedrørte denne del af bistanden.

[Virksomhed 2's] opsigelse af et af [klagers] distributionsområder med heraf følgende tiltag med henblik på en voldgiftssag.

Da [indklagede] som anført oven for under sagen forsømte at undersøge spørgsmålet om retshjælpsdækning, der helt eller delvist kunne have dækket betalingen af hans salær i forbindelse med tvisten med [virksomhed 2], kan denne del af salæret ikke anses for rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, hvorfor denne del af salæret bortfalder.

Advokatnævnet fastsætter skønsmæssigt salæret for den del af bistanden til [klager], der ikke ville have været omfattet af retshjælpsforsikringen til 20.000 kr. ekskl. moms.

[Indklagedes] samlede salær nedsættes således til 20.000 kr. ekskl. moms.

Advokatnævnet pålægger [indklagede] at betale det eventuelt for meget modtagne salær tilbage til [klager] inden 4 uger. Ud over salæret skal [indklagede] betale renter af beløbet. Renten er sædvanlig procesrente; det vil sige Nationalbankens udlånsrente med tillæg af 7 % (dog 8 %, hvis advokaten har modtaget salæret efter 1. marts 2013). Udlånsrenten kan oplyses af pengeinstitutterne. Beløbet skal forrentes fra det tidspunkt, hvor [indklagede] modtog beløbet som betaling, til det tidspunkt, hvor [indklagede] betaler beløbet tilbage.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

[Indklagedes] salær nedsættes til 20.000 kr. ekskl. moms.

På nævnets vegne

Jon Stokholm